

ELŐFIZETÉS:

Egész évre 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KOZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többzori hirtel-
térletnél olcsóbb. Nyit-
térlet 25 kr. Bélyegjegy min-
den hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Végszó a káplán-pörben.

lap nem tért és nem tér ki semmi kérdés elől, legyen az még olyan kényes is, ha az a megbeszélésre időszzerűleg kínálkozik.

Ismerjük a vitás felek sorsát behatóan, tehát mint pártatlan és érdektelen fél, szólhatunk hozzá.

Mind a két fél túloz; egyik szépít mindent, a

másik feketít mindent.

A helytelen kiáltalánosítás hibájában szenved, aki a kápláni életben itt, ott, meg amott mutatkozó bajokat és panaszokat szinpadra viszi egy képzelt plébánosban és azokat mint normális állapotot tünteti föl.

A költészet országában szabad és helyes, pl. a fővénységnek százféle száz alakban mutatkozó kinövésait egy személybe összpontosítani s e bűn részletes ágaiban leledző részét a néző közönségnek így kipellengérezni. Perlekedő feleség sok van; de mind, vagy a többséget azzá bérálni túlzás.

Ennyit a kápláni panaszokra.

A plébános uraknak szóljunk bővebben.

Minden emberben ösztönszerűleg benne van az önállóságra törekvés; mindenki szeretne a maga ura lenni. Lehet e hát ennek az ösztönnek nyilatkozatát rossz néven venni a káplánoktól?

Nincs rangosztály, se bírói, s: ügyvédi, se papi, nincs társadalmi rend, melyben — épen az egyenlőséget abszorbeáló egyöntetűség miatt — imitt-amott hiányok ne volnának észlelhetők. A káplánok szolgálati viszonya a nagyon is elasztikus »felebaráti szeretetre« levén utalva, bizon akárhány helyen megcsigáz, a mi különben általános az életben, hogy:

Sagt der Löwe: du bist mein,

Weil ich bin gross, und du bist klein.

Mert hányadik az, a ki parancsolhatna s mégis enged? a ki pihenhetne, mégis szolgál? a ki küldhetne, mégis maga megyen?

És ha azok, a kik érzik a bibist, megmondják, hol fáj? mi fáj? — azért nem lehet azt vetni nekik, hogy szimulánsok; hanem meg kell nézni a panaszolt fájós helyet és lehetőleg orvosolni.

Továbbá rendes tünet az életben, hogy lényegileg egyforma kvalifikációju, de egyenlőtlen javadalmú, rangú és szerepű egyének, állandóan sűrűlőnek egymással. Hogy ez kivált a zártabb életre utalt papság kebelében így volt és van, bizonyítja leginkább azon el nem tagadható tény, hogy mikor az új állami szervezés első éveiben derűre-borúra lehetett tanár mindenki, aki vagdosott a diák szóhoz: egy egész csapat káplán odahagyta egyházi állását és átcsapott a függetlenebb világra. Hogy ma a kilépések gyűrűlnék, az nem az alapság megelégedését bizonyítja; hanem ennek egyszerű oka az, hogy a világi pályák — mert nem régiek — csupa fiatal emberekkel vannak megrakva s így kevés a kereslethez aránylag, az üresedés. Ezért a ki elégedetlen is, marad, tūr; mert nem tud mibe kapni.

Hogy ez a nyugtalanokodása az alapságnak, nem előnyös az egyházra, az igaz. De ezt a kérdést rekriminációkkal és kenetes igékkel nem oldhatni meg.

A plébános és káplán közötti függő viszonyt nem a mai társadalmi fogalmak alkották. Az önállóságra törekvés, az egyén érvényesülésének lét harca pedig ma nagyobb erőköddéssé foly, mint valaha. E papi megyében rendszerint a 24 től 44-ig való évekre, sőt többet a 44-en túl, mint azon belül — terjed ki a káplánkodás kora. Ezek a férfú legszebb évei. És a mostani rendszer ezeket az éveket a folytonos függés, önállótlanlás, vándorlás nyúgeiben tartja. Kitagadná, hogy akár viszonylagos testi jólét mellett, ezen

hosszú 20 év alatt elég jobb rendszer juthat a káplánok rideg magányában eszébe?

Egyébiránt mi — hízegés nélkül mondjuk megye szerte alig ismerünk 5-6 plébánost, a ki zsarnoki hajlamairól, fővénységéről vagy embertelen modoráról kihíresztelt volna. A főbaj ott lesz, hogy a káplánok nem látnak arányt munkaterhük és jogaik között. Ezt a kérdést tessék megbeszélni! Ha lesz papi szolgálati pragmatika, akkor vége lesz ennek a — tán máris kínos benyomásu — pörnek.

Addig lehet csüttet parancsolni, de megelégedést létesíteni nem.

Az elnémtás politikája pedig: rossz politika.

Emlékirat

szerkesztve a Bács Bodrogh megyei községi segédjegyzők állandó végrehajtó bizottsága által az 1882. évi augusztus 14-én tartott értekezlet megbízása folytán

a fizetés felemelése érdemében. *)

— Benyújtott a megyei jegyzői együlethez. —

Az 1878. évi december havában tartott megyei közgyűlésen megalkotott szabályrendelettel megyénk tekintetes törvényhatósága a segédjegyzői állást rendszerezte, állandósította, mely szabályrendelet a) pontjában körülményesen elősorolva a segédjegyzői álláshoz megkívántató feltételeket és az állással összekötött köteleket, b) pontjában pedig azok fizetésének minimumát évi 400 forintban állapítja meg, minden egyéb illetmény nélkül.

Midőn a szabályrendelet megalkotott, csak a jövőről volt még szó, a jövőről rendelkezett tehát már előre, s így a tekintetes törvényhatóság még biztosan nem tájékozhatta magát aziránt: mennyiben fog a szabályrendelet, mint theoria, a keresztül vitt praxissal összhangba jönni.

Ma majd 4 éve már, hogy e szabályrendelettel megalkotott állás létezik, s mi, kik ez állást ma betöltjük, szomorúan vagyunk meggyőződve, hogy ez a fizetés a követelt előfeltételekkel és a teljesítendő munkával nemcsak hogy arányban nem áll; de absolute elégtelen arra, hogy egy állandósított hivatalnok, egy családós ember belőle megélhessen.

Ezen szomorú meggyőződés készlet bennünket arra, hogy nehéz anyagi helyzetünkön javítandók, a tek. jegyzői egyület jelen emlékiratunk kapcsán fölkerjük, miszerint fizetésünk felemelése céljából a tek. megyehatósághoz pártolólág kérvényezzen, illetve határos közreműködése- és közbejöttével fizetésünk felemelését eszközölni sziveskedjék.

Mint hogy a tek. jegyzői egyület tagjai panaszunk alapindokait ép úgy ismerik, mint magunk; s mint hogy alig hisszük, hogy a tisztelt tagok között egy is találkoznék, ki panaszunk jogos, igazságos voltát, óhajunk indokolt, méltányos jellegét el ne ismerné: azért indokainkat csak egészen röviden, rhapsodius összeállításban adjuk elő, csakis két fő, már fentebb jelzett, irány bizonyítására szorítkozván, t. i. hogy:

1) E fizetés a követelt előfeltételekkel és a teljesítendő munkával arányban nem áll;

2) E fizetés absolute elégtelen arra, hogy egy állandósított hivatalnok, egy családós ember, belőle megélhessen.

A szabályrendelet a segédjegyzői állás előfeltételeiről és köteleiről szólván, így kezdi: »segédjegyzővé csak az választható, ki a községjegyzőkre nézve előirt községjegyzői szigorlatot, ezen megye szigorló bizottsága előtt letette.« Hogy e pár sor mit foglal magában, azaz, hogy annak, ki a jegyzőségre képesített, ki a jegyzőséget akár főnöki minőségben, akár a főnök mellett mint segédjegyző ténylég adminisztrálja, mennyit kell tudnia és végeznie; — azt a t. jegyző urak nagyon is jól tudják, nagyon is terhesen érzik. Ugyanazért ezt nem is részletezzük. Egyre mindamelllett is hivatkozunk kell mégis, — arra, hogy ezen jegyzői vizsga akkor, midőn a hivatkozott szabályrendelet megalkotottat, még qualificatio előfeltételével megnehezítve nem volt. Ma azonban a 6 gym. vagy 6 reáliskola előfeltétele törvényjavaslatba van már felvéve; sőt tudomásunk szerint megyénk a jegyzői állás jövő reputációjának jól felfogott érdekében fölterjesztést tett a magas miniszteriumhoz az iránt, miszerint — ha mindjárt kivételképen csupán csak megyénk — engedje meg, hogy csakis érettségi vizsgálat és 2 évi gyakorlat jogosíthasson bárkit a jegyzői vizsgára. Ezzel a segédjegyzői állás — min. alsóbb gradusa a jegyzőségnél — ismét lényegesen fontosabbá tétetett és nagyban megnehezítettett.

*) Közöljük azon alkalomból, hogy a holnapi közgyűlésen a megyei jegyzői együletnek az emlékirat célját méltán pártoló kérvénye tárgyalati fog. Ajánljuk ezen igazán humánus ügyet először a központ, azután a biz. tagársak jóakaró figyelmébe. Szerk.

Mi üdvözljük részünkről e fölterjesztést, de a méltányosság és arányosság szempontjából reméljük és hisszük, hogy ugyanazon törvényhatóság, mely a segédjegyzőtől immár ma sokkal többet kíván, mint a szabályrendelet megalkotásakor; ma a megnehezített állás és kötelekkel jobban arányban álló nagyobb díjazást is fog kegyesen megszavazni, mint akkor. Annival is inkább, mert a szabályrendelet azon kitétele, hogy a 400 frtot, mint minimumot állapította meg, már magában involválja a tek. törvényhatóságnak akkor is érzett abbeli meggyőződését, hogy azt a maga részéről is kevésnek tartja; mert mint legsilányabbat — melynél kevesebbet adni nem lehet, de többet adni méltányos — jelezte.

Ha tehát — hogy egyéb szintén feltűnő példákat mellőzzünk — egy bármely hivatalban alkalmazott irnok, kitől sem előleges minősítés, sem vizsga nem követeltetik; ki semmi felelősséggel nem bír; kinek munkája sem jellegére, sem mennyiségére nézve a mi teendőnkkel össze nem hasonlítható, — 600 frt fizetést kap; minő arányban van akkor a mi állásunkkal a 400 frt. Azaz nem-e sokkal inkább megérdemeljük a 600 frtot mi, kiktől a fentjelzett előleges képzettség, a jegyzői szigorlat és ennek kapcsán az adóüggyben és a közigazgatás minden kigondolható irányában nem épen csak elemi jártasság kívántatik, s kik főnökeinkkel egyetemben megpihenés nélkül — a hivatalos órák előnyeit sem ismerve — éjjel-nappal dolgozunk, hogy az óriási munkahalmazt leküzdhessük.

De nem fejtetjük tovább. Hiszen csak rá kell mutatni az állás köteleire és az állás javadalmazására, ime ezért — ennyi! — és a feltűnő aránytalanság még az avatlatlan laicusnak is szemébe ütlik.

Hogy pedig e fizetés absolute elégtelen arra, miszerint belőle egy állandósított hivatalnok, egy családós ember megélhessen, ezt a mily könnyű belátni, oly nehéz bizonyítani. Bizony, ha valaki hirtelenében kerdene; mért nem lehet megélni, könnyen megtörténhet, hogy azt kapná válaszul, mert nem lehet. Mert ez a lehetetlenség oly bizonyos, hogy bizonyítani fölöslegesnek látszik.

A segédjegyzői állás ugyanis állandósítottván, stabil állást képez, s így bármily szerény, mégis már annyiban bárki is vállalkozik reá, mert állandó. És ép ezen állandó jellegénél fogva legtöbbször, kik e pályára lépve, ez állásra jutnak, az előlépés reményében itt megállapodnak, és családi tűzhelyet alapítanak. Tény az, hogy a jelenleg alkalmazásban levő segédjegyzők közül a nagyobb többség nős, családós ember és ez nem is lehet másképp; mert azt kívánni, hogy ne nősüljön addig, míg valahol jegyzővé nem választják, egyenlő volna az agglégénység terjesztésével, mert bizony soknak megöszülhet a feje a várakozásban és soknak ez lehet a legmagasabb fok, mit életben elérnie sikerült.

Már most, hogy egy nős, egy családós ember megélhessen 400 frtból, midőn ezenkívül sem szabad lakás, sem természetben kiszolgáltató föld, fa vagy természetnyi illetménye, sem pl. akár megyei, akár községi, szabályrendelettel hozzáutalt, tehát őt kizárólagos, és joggal megillető mellék jövedelmi forrása nincs, — valóban könnyen belátható lehetetlenség, tekintve kivált még azt is, hogy ugy háztartását, mint életmódját, társadalmi helyzete, érintkezései stb. tekintetek szerint kell irányozni.

Bizony, ha elkezdendők számokkal elősorolni a legszerényebb háztartásnak, hol mindent a zsebből kell előteremteni, kiadásait; csak nagyon is hamar elérnénk oda, hogy ezt, meg ezt és ezt — a 400 frtból nem lehet, — kérünk egyet kölcsön; vagyis eljutunk oda, hová a hivatalnok-osztály már általában eljutott: — lopni vagy adósságot csinálni; azaz nem élni, ahogy illő, hanem élni, ahogy lehet. In specie, mi azon szomorú vagylagosságnak kényszere alatt nyögünk, hogy vagy főnökeinktől, a jegyző uraktól kegyelemfakatokat kell elfogadnunk, hogy legalább valahogy eltengődjünk, — és ez még az érem szebbik oldala, ezt köszönettel fogadjuk; vagy pedig, ahol a főnöknek nincs módjában a magából osztogatni — kénytelenek vagyunk a jó egyetértés és őszinte bizalom rovására élni, ahogy lehet, ez az érem szomorúbb, rútabb oldala. És ez másképp nem is lehet. Mert, ha a jegyző — kinek a rendes fizetése is kétszer oly nagy, kinek e mellett szép és biztos mellékjövédelme van — fizetéséből mit sem juttathat másnak, mert mindenre szüksége van; — kérdjük, miként élhet meg az a segédjegyző — 400 frt és egyéb semmiből.

Öszintén szólunk a t. jegyző urakhoz, mert hisszük, hogy az őszinte szavat becsülik.

Igen is, ha vannak helyek, hol a jegyző és aljegyző közt az őszinte bizalom, a kivátságos jó egyetértés hiányzik; ugy ennek többnyire, sőt azt merjük mondani, mindig az az oka, hogy a segédjegyző a metetlen 400 frtra szorítottván, abból megélni nem tud s így kénytelen nyomorúságán segíteni, ahogy képes. Mi a jegyző urakat nem okoljuk, mert utóvégre nem okos dolog elkívanni mástól azt, a mi övé; hanem igen is okoljuk a szabályrendeletet, hogy ily állást akképp dotál, hogy az óriási követelményekkel szemben oly silány fizetést nyújt, amelyből megélni lehetetlen.

Epen az adott bátorságot nekünk és ösztönzött bennünket arra, hogy célunk kiviteléhez a jegyző urak

erélyes támogatását kikérjük, minthogy ez félig az ő érdekük is; és épen ezért kellene a fizetést modernebb summára emelni, hogy 1) a jegyző ne legyen kénytelen csupa kollegiális kegyesszívűségből a sajátját megosztani a segédjegyzővel, hogy koldus életén segítsen és 2) az a segédjegyző ne legyen kénytelen a jó egyetértés, az őszinte bizalom és béke rovására sutttyomban dolgozni, hogy az adósság szegényletti örvényébe ne merüljön.

Az előadottak alapján tehát odairányul aláztos kérelmünk, kegyeskednék hatékony befolyásának egész értékét sulyba vetni és a tek. megyehatóság legközelebbi évnegyedes közgyűlésén kieszközölni, miszerint a hivatkozott szabályrendelet b) pontja a minimum szót törölésével akként módosítottatnék: „a segédjegyzők évi fizetése o. é. 600 forintban állapítatik meg, s egyúttal kegyesen odabátol, illetve kieszközölni, miszerint a fizetés jövő 1883. évi január 1-től kötelezőleg folyóvá tétessék.

A káplán sorsa a kalocsai érsek-megyében.

A fájó helyet az ember nem szívesen tapogatja, ha azonban mégis hozzáér valaki, fölkiált a megérintett és sokszor bizony csunya szidalmakat mond. Épen így tettek a „Viszhang” és a „Magszivlelés” írói is. Neki esnek a káplán sorsán elméledőnek, és csaknem szétépik dühökben. Helytelen a mű helyett a mű készítőjét bírálni, gyalázni. Ne a személyt támadják meg, uraim, hanem állításait cáfolják meg.

Ne a személyt piszkolják, hanem mutassák ki, hogy a panasza nem volt ok, hogy a káplán segédlelkész, és nem napszámos, a kivel principális dolgozta, míg maga hever, vagy nem papi munkával foglalkozik. Vannak ugyan tisztelőre méltó kivételek is.

Ez ellen a „Viszhang” írója a sok szidás után fölhozza, hogy a plébános is dolgozik, mert „a községnek lelkiében fötényezje.” Ez frazis, titulus, egyéb semmi; a munka pedig a kápláné. Azt is mondja, hogy a „politikai dolgokban jelentékeny tényező a plébános.” Legyen, de azért a maga dolgát ép úgy el kell végeznie, mint a káplánnak, ha mindjárt az akadémia tagja volna is. „Ide járul a háztartás.” Nem azért van a plébánosnak plébániája, hogy a háztartás gondjaira hivatkozva elhárítsa magát a munkától és más nyakára tolja. Minden gazda gondot visel házára, mikor lehet, ha előbbre való dolga nincs. „A káplánnak lelki óra.” No ezen örködés nem munka. „Tanítója, vezetője.” Erre egyáltalán kevés idő és fáradság pazarolódik. „Az irodai teendők egészen a plébánoséi.” Nem áll. A matriculákból a plébános rendszeren csak egy-egy, a káplán ellenben két-két példányt ír; ugyanez áll a számadásokra. Azt az 50-60 hivatalos levelet végzi maga a plébános, mely bizony csekély munkát képez egy év leforgása alatt. Ennek is fele hivatalból kiállított extractus, melyhez 3-4 sor írás kell.

Ennyi munkáért ugyan nem érdemi meg a 3000-8000 frtot, és ideje is volna a terhes munka legalább 1/10 részének viselésére.

Tisztelet az igazságon munkálkodó kivételeknek! Halljuk most a „Magszivlelés” íróját, mikép cáfolja meg ő azon állítást, hogy a legtöbb helyen a káplán a munkatévő, a káplán viseli a nap súlyát és hőségét a plébános felügyelete mellett. Magától értetik, hogy a hol káplán állomás van.

Annnyit lődöz, annnyit pattog a jó lélek vaktában, hogy mikor kenyértörésre kerül a dolog, leteszi a feyvert és pardont kér. A nagyidai cigányok valóságos utódja.

Midőn arról van szó, hogy a dolgot ki tegye: akkor a káplán részéről követendő méltányosságot emlegeti. Nyíltan kimondja, hogy a plébános „legtöbb esetben jóval idősebb, nem ritkán testi erejére nézve törődött, egészségében megfogyatkozott” tehát kimélje őt a káplán.

Jut a káplán részéről a méltányosságból nemcsak az öregeknek és betegeknek, hanem a 40-44 éves fiatal, erős, egészségeseknek is. Az udvariasság sem hiányzik azok irányában, kik azt megérdemlik. A tévék-nység képezi a káplán egész életét. Mert ha egyszer megkötné magát s nem akarna dolgozni, akkor lenne csak értelme annak az adomának: Pista! mit csinálsz? válasz: Semmit. Hát te, Ferkó? En segíték a Pistának. Ha a káplán nem dolgoznék, a munka sok helyütt a Pater coelestisre maradna. A mi az emlegetett zelust illeti, — teipsum praeb exemplum bonorum operum. Tit. 2. 7.

Szerencsétlen megye volna ez, ha csak elaggott, munkaképtelen plébánosai volnának. Az az, hogy az ilyenek pensioa lépének. Vannak 67 éves papok, kiknek egyike a plébánoson kívül más hivatalt is visel, mindazonáltal részt vesznek egy a beteglátogatásban, mint a temetésben, mert isten elleni vétkeknek tekinthetnek: a fizetést meg nem érdemelik. Vannak ellenben olyanok, még pedig nem is kevesen, kik most vannak életük munkabíró delén, épek, egészségesek, erősek, gavallérok, még pedig milyenek, és épen szegénylenek dolgozni. Dolgozzék a káplán, arra való! Az a megye szerencsétlensége, hogy a kettő, három által végzendő munkát, sokszor egy, kettő, kénytelen végezni. Ez az azután olyan is. Ha minden plébános csak annyit tenne is, mint a legutolsó káplán, más színben tűnnék föl a világ.

Szóljunk most arról a plébános-lázító vádról, mely úgy hangzik, hogy a káplán 300 frtért sok helyütt azzal kénytelen megelégedni, a mit kap. Ez tény. Alig van a megyében egy-két hely, a hol a káplán egyéniségét tekintve vennék. A plébániákon a bevett régi szokás szerint megy minden, gépileg. Tetszik, jó; ha nem tetszik, hagyj ott. — ez szokott az elv lenni. S bizonyosan maga sem hiszi a „Viszhang” írója, hogy az van az asztalon, „a mit az inyenc ifiúr szeret.” Ha van néha valami változás a háznál, szent, hogy az nem „a nap,” hanem a más fényével ékeskedő, s a folytonos napfogyatkozást okozó hold, vagy a körülötte keringő bolygók kedveért történik.

Ha annak a káplánnak egyszer-máskor van oka szólni, szőljön: néma gyermeknek az anyja se érti a szavát. És ha e szó s „e hencgő és éretlen viceek alakjában tett gúnyos, majd követelő megjegyzések”

nem tetszenek az „alkáplánnak (ex ore tuo te judico) meg a kollegájának, a „Viszhang” írójának, kinek a káplánra csak lehet kilátása, mivel ellenök hangzának, adják ki azoknak a káplánoknak azon 300 frtot, melybe számíjják az ellátást, és — megszabadultak tőlük. De hiszem, hogy a káplánok sem ütnék fejüket a falba bánatukban. Est modus in rebus!

Hirek.

Petrovits Bazilián, bácsi gör. kel. püspök, csütörtökön inkognitó megfordult városunkban, s a „Vadászkürt”-be szállott.

Bezeredy Béla, a selyemtenyészés előmozdítására kinevezett kormánybiztos, városunkban járt és biztosított afelől, hogy a gabók könnyebb értékesítése végett megyénkben négy helyen, u. m. Apatinban, Palánkán, Ujvidéken és Zsalyán gubóbevitő hivatalok fognak nyitni. Egyúttal arról is értesíthetjük a közönséget, hogy annak idejében a legjobb minőségű selymtojások ingyen lesznek kaphatók. Ez iránt később még adatik ki értesítés.

Az Arany-szobor javára tervezett műestély, a színházi világító készülék megromlása miatt, bizonytalan időre elhalasztatott.

A zombori népkör f. é. december 31-én délelőtt 10 órakor rendes közgyűlést tartand, melyre a tagok tisztelettel meghívattak. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az egyetlet állapota és tevékenysége iránt. 2. Alelnöki jelentés, a pénztár ellenőrzése. (19 §) 3. Igazgatói jelentés a hírlapok megrendelése és a könyvtár állapota iránt. (25 §) 4. Pénztárnoki jelentés az 1882. évi pénztári számadás bemutatása mellett, és ennek folytán a számadás megvizsgálására egy 5 tagú bizottság kiküldetése. (13 és 28 §) 5. A jövő évi költségvetés megállapítása. 6. Netáni indítványok vagy passzok tárgyalása. 7. Tisztviselők, u. m. elnök, alelnök, igazgató, jegyző, ügyész, pénztárnok, könyvtárnok és 24 választmányi tag megválasztása. Zombor, 1882. évi december 10-én. Cziedler János, népköri elnök.

Titelen nagy fényvel fog a folyó év lealkonyodni. Ugyanis dec. 31-én lesz 25 éve annak, hogy a járás közbeesülésében álló szolgabírája, Nikolits Szvetiszláv, részt mint katonai, majd az utolsó 10 évben mint közigazgatási tisztviselő működik. Ez alkalomból a járásban rendező bizottság alakult, melynek ünnepi programjából érdekes tudni, hogy 31-én kivilágítás és fáklýászene lesz a községhez az ünnepelt lakásáig. Itt egy megyei tisztviselő a járás nevében fölköszönti őt. Másnap január 1-én tiszteleg küldöttség megy a jubilansért s elvezeti a „Horgony” szállóházban adandó közbeesésre. Este — titeli szokás szerint — táncvigalom. — Más kézből értesülünk a következőkről: a járásbeli 9 község 50-50 frtot szavazott meg Nikolits jubileumára. A rendezőség többi között egy 200 frtos albumot rendelt meg, melybe az ünnepelt szolgabíró két segéde s a járásbeli kilenc község mindegyikének bírája és jegyzője fog felvétetni. A 300 drb fáklýa már meg is érkezett.

Az okánizsai nagyvendéglő jövő évi május 1-től 3 évre kiadó.

A „Bácska” dec. 12-én megjelent számának Szeged és Budapest felé továbbítandó példányai — nem tudni: hogyan? — Szanisicra tévedtek és csak ötönap érkeztek Szegedre. Kérjük a postás urakat, ne csináljanak nekünk ilyen bajt, hogy hat-hét igazoló levelet kelljen írunk.

Uj zenemű. Táborosky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: Nincs mennyország sem pokol (Athléta Csárdás) zongorára szerző Berkes Lajos; ára 1 frt.

Beküldetett „Világosság!” — be szép szó, csak hogy minálunk Palánkán este erről megféledeknek, s ha csillagok nem volna az ég és a hold néha-néha le nem kacintana sáros utcáinkra, nem tudom, hogy lennének ebben az átkozott sötétségben, pedig mennyi mindentéle községi adót fizetünk. Petőfi bizonyosan erre járt, mikor írta: „az az egyetlen szerencsém, hogy meztláb utazom, tele menne vízzel sárral a csizmam e rossz uton!” Meztláb mennénk, csak fűtenének talpunk alatt. — Szylveszter estéjére itt tombolát rendeznek, melyhez a vendégek elővezetése terhe alatt fognak meghívni. — Megalakult a palánkai korecsolya egyetlet; a ki nem hiszi, jöjjön el megnézni, — majd ha fágy, mert jég egyelőre még nincsen, — de már meg lett rendelve. Minthogy a tagok részére egyéb jelvény nincsen, majd csak egy korecsolyát akasztanak a gomblyukba. Brrrr! Felhőszagló.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda 1882. évi dec. hó 31-én, szilveszter estéjén a „vadászkürt” szállóház nagytermében tombolával egybekötve rendezi ez évi negyedik alapszabályszerű dalestélyét melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja. Műsorozat: 1. Legkedvesebb tanyám. — Férfikardal Mangold K. tól. 2. A Denevér operett nyitánya. — Strauss Jánostól. Zongorán játsszák Bieber Gyula és Berger Antal urak. 3. A vadász búcsúja. — Férfikardal Mendelsohn Bart-holdy Bódógtól. 4. A sánkázás. — zenei furcsaság, zongorára, gyermek hangszer kísérettel, Chwatal X. Ferenctől. 5. Gyere haza, édes anyám! — Népdalfűzér. Férfikarra alkalmazta Huber Károly. 6. Idyll. — Két hegedűre és zongorára, Labitzky Agostontól. — Előadják dr. Modor Vidor, Staudacher József és Bieber Gyula urak. 7. Egy gavallér keservei. — Francia négyes. — Férfikarra (zongorakísérettel) alkalmazta Brixner József. Magyar szövegét írta dr. Molnár István Lajos. 8. a) Merengés. Erzelgő magyar nótá b) Tenki hódolat. Palotás magyar. Palotási Jánostól. Hegedűn és zongorán játsszák dr. Modor Vidor és Bieber Gyula urak. Minden belépőjegy egy tombola jegy jár ingyen. A tombola nem a bevétel szaporítása és a n. é. közönség terhelése, hanem csupán mulattatás végett rendeztetik; — ez oknál fogva tombolajegyek csakis határozott kívánatra boosáttatnak — darabonként 10 kr.-jával — áruba. A szünetek alatt Hercenberger Sándor zenekara játszik. Belépőjegyek 50 kr.-jával Falcioné Gusztáv ur kereskedésében előre is válthatók. A t. pártoló tagok a tagsági jegy negyedik szelvényével ráfizetés nélkül válthatnak belépőjegyet. Kezdeté 7 órakor.

Szabadkán Milassin Vilmos megvette a Szigeti-féle gyógyszerárát.

Boros Imre, fajszi plébános, zentai r. k. földjeinek 3000 frtot ajándékozott a kálvária újjáépítésére. Az alföldi vasút 100. számú örházánál alkalma zott 52 éves Bakos István agyonlőtte magát.

A gazdasági egyesület holnap december hó 20-án Zomborban (a megyegyűlés napján) d. u. 4 órakor a megyeház nagytermében rendes közgyűlést tart, melyre az egyesület alapító és rendes tagjait meghívta Szemző Gyula, egyesül. alelnök. Tárgyak: 1. Elnöki jelentés. 2. Pénztári jelentés. 3. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leirata a megyében 1883-ban felállítandó fedezetési állomások tárgyában. 4. Ugyanannak leirata takarmánymagvak kiosztása tárgyában. 5. Gr. Keglevich István felhívása egy országos borászati szövetkezet létesítése tárgyában. 6. Az igazgató választmány által kitűzött előterjesztések: a) szántás- és ekeverseny rendezése 1883-ban B. Almás és Kulán; b) gazdasági termény- és méhészeti kiállítás rendezése 1883-ban Szabadkán. 7. Indítványok.

A „Magyar Tisztviselő” című szaklapra, melyet Csikvári Jákó kiváló gondallal szerkeszt, felhívjuk a tisztviselő urak figyelmét, a kiknek szellemi és anyagi érdekeit hathatósan képviseli. Az előfizetési díj negyed-évre 1 frt 25 kr., mely összeg a kiadóhivatalba (Budapest, VI. ker. rózsá-utca 61. szám) küldendő.

Arveres lesz Martonon jan. 11-én Eremita Vládó 3237 frtra b. ingatlanaira.

Beküldetett. Gutman Ferenc, ómorovicei lakos, az országos gazdatiszti és erdészeti nyugdíjgyulethe lépett alapító tagnak.

Arveres lesz Titelen dec. 22-én Nikolits A. drás 1200 frtra b. ingatl.

Petrovits Döme, a helybeli szerb tanítóképező tanára, Görzben úgy a borászatból, mint a selymészetből oklevelet érdemelt ki.

Uj távirai szabályzat. A közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter a távirda használatát fokozottabb mértékben igénybe vevő magán feleknek alkalmat akarván nyújtani, hogy távirataikat a lehető legrövidebb idő alatt adhassák fel, megengedte, hogy az ily felek által feladott táviratok az 1883. évi jan. hó 1-től kezdve, az egyes távirda állomásokról hiteles is elfogadtassanak, még pedig a következő feltételek alatt: 1. A magán táviratoknak utólagos leszámolás mellett feladása csak az állami fő és tisztai állomásoknál és feladása csak a táviratokat jelentékeny mennyiségben feladó feleknek (p. o. hírlapoknak, pénzügyzeteknek, kereskedő és iparos cégeknek, vállalatoknak sat.) engedtetik meg; még pedig egy engedély alapján csak egy megjelölt állomásnál. 2. Az engedélyt, az ezt igénybe venni szándékozó félnek írásbeli beadványban azon távirdaigazgatóságnál kell kérni, melynek kerületéhez az illető távirda-állomás, hol táviratait ily módon feladni kívánja, tartozik. 3. Az illető fél az engedély megnyerése után köteles feladandó távirai díjának fedezetül a forgalma árnyában kiszámított, de legalább is 50 forintnyi összeget, a távirda igazgatóság által megjelölt távirai pénztárba készpénzben nem kamatozólag 8 nap alatt letenni, táviratait az engedélyben megjelölt táviradánál e célra vásárlandó alább körülírt feladási lapokra írni, s úgy a feladási lapra mint az ahoz tartozó szelvényre bélyeg nyomattal alkalmazni vagy nevet világosan, olvashatólag ráírni, az általa feladott táviratok szelvényeit a távirda-állomás, illetőleg pénztár felhívására az engedély különben megszűnéséig terhe alatt 24 óra alatt készpénzben beváltani. 4. Az előbbi pontban említett sárga színű papírra nyomtatott, szelvényvel ellátott és 62 (a b vagy c) számmal jelölt feladási lapok ára 100 példány tartalmazó füzetenként 2 frt 25 kr. Elrontott táviratlapok az eladó állomásnál darabonként 1 kr. befizetése mellett cseréltetnek ki újakkal. 5. Ha engedélyes a kedvezménytől visszalép vagy ha az engedély bármely más okból megszűnik, a letett összeg, illetőleg a feladott táviratok esetleg még be nem váltott szelvényeiért esedékes díjak levonása után abból felmaradó rész, az engedélyesnek a pénztár által a letétből kiállított eredeti elismervény visszaszolgáltatása mellett bélyegmentes nyugtára visszafizettetik, de engedélyes is köteles a fel nem használt feladási lapokat visszadni, mikor a még fel nem bontott sértetlen füzetek teljes árban, egyes lapok pedig 1/4 krajcárjával váltatnak vissza.

A bajai kölcsönös segélyző-egylet, ezen jótékonyan működő és ügyesen vezetett szövetkezet — a jövő új évvel a 13-ik évtársulatot alakítja. Az egyetlet élén Pilaszanovits Antal, jeles képzettségű és köztiszteletben részesülő ottani földbirtokos áll.

Magyar pénzügyi és részvényvállalatok országos nyugdíjintézete. A fővárosban egy a pénzügyzetek és iparvállalatok tisztviselői kara legvitálisabb érdekeit felkaroló mozgalom indult meg, célja különösen a hazai pénzügyzetek részére, melyeknek tudvalevőleg alig 10%-a bir elégséges nyugdíjalappal, egy közös nyugdíjintézetet létesíteni. Az eszme, mely a „Magyar Pénzügy” című pénzügyzeti szaklap hasábjain vetetett fel először, élénk támogatásra talált, egy budapesti mint vidéki mérvadó körökben, és megvalósulása, illetve a közös pénzügyzeti nyugdíjgyulek meg-alapítása már teljesen biztosítottak mondható. Az érdekeltek — intézetek és tisztviselők — felkértek előlegesen, lehetőleg még az alakuló közgyűlés előtt kötelezettség nélkül jelentkezni Kormos Alfréd urnál (az egyetlet titkárnál) Budapesten, V. kerület.

Országutaink. A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter valamennyi megyei m. kir. államépítészeti hivatalhoz a következő rendeletet intézte: Az országút ügyeinél felkarolását kiváló gondjaim közé sorozván, a végből, hogy a törvényhatósági utúgy állapotáról, viszonyairól és igényeiről folyton alapos és gyors tájékozásról birhassak; továbbá a végből, hogy a fontosabb teendőkre nézve felügyeleti jogomnál fogva a törvényhatóságok a maga idején megfelelő intézkedésekre sarkalhassem: felhívom a hivatalt, hogy mindazon fontosabb intézkedések és mozzanatokról, melyek a törvényhatósági utvonatok létesítése, fejlesztése és fentartása, vagy a közmunka körül felmerültek, a törvényhatóságok (közgyűlés, illetve közigazgatási bizottság) kebelében hozott határozat rövid jelzése mellett hozzám azonnal jelentést tegyen, mely alkalommal egyúttal e hivatalnak a tárgyra vonatkozó véleményét, esetleg javaslatát is elvárom. Ez alkalommal nem mulaszthatom

Reitentően kicsifrúva járja
— A hi látja nyitva marad s.ája. —

Oda kiált néha a cigánynak
„Vigabban húzz, áldom az apátal!”
Koresmárosné bort hozzon csak hallja,
Mulatolni való kedvem van ma.

Négy szál cigány ráhúzza javában
Joska urfi szétnezi a szobában,
Koresmárosné csak derékon kapja,
Két oldalra rémitőn forgatja.

A jó kednek hajnal lett a vége
— Két szál gyertya egy cseppig leége —
Joska urfi hazafelé ballag
Meghúsálva, mint egy puzta parlag.

Különben a hajnal jó barátja,
Nem hiába — nagyon gyakran látja —
Joska urfi bár sohasem kéri
Hj eseten sokszor elkiséri.

Másnap dében Joska, hogy fölébredt
Nem is akart hinni a szemének.
Szép magát is csak alig ismerte
Az éjszaka rútul megviselte.

Busulna is, de mit használ már az,
Zsebje üres, torha megint száraz,
Mit tud tenni; lassan elfelejti,
Alkalom jó, ismét újra kezd

Hajabusz.

NYILTTÉR.*)

Nyilatkozat.

A „Z. és V.” helyi lapnak dec. 17-iki száma az Arany János szobra javára f. hó 15-ére tervezett hangverseny elmaradása fölött, az ügy érdekében állónak látta megjegyzéseit megtenni, még pedig úgy, hogy azok egyenesen a rendezőség rovására mennek.

Az alólírt rendezőség — bár meg van győződve arról, hogy az, a mi nyomtatva van, még magában ezért a „közvélemény” jelentőségére igényt nem tart — mégis, hogy a t. e. közönség egyrészt a tett megjegyzések alaposága és hasznossága felől, másrészt a rendezőség eljárása iránt is tájékozva legyen: indítatva érzi magát a következő felvilágosítások megtételére.

A f. hó 15-ére tervezett hangverseny elmaradt, mivel a mondott nap estéjén — a színház gázepeztének hasznavehetetlensége miatt — a gázzal való világítás lehetetlenné vált. S ha szinte a rendezőség erről csak f. hó 15-ének reggelén értesült is, minden elkövethető elkövetett, hogy a gázvilágítást petroleumvilágítással helyettesíthesse. E végett a színházi részv. társ. igazgatóság egyik — követett eljárása szerint intendánsi szerepben forgó — tagjához fordult, — a ki, a helyettesítő petroleumvilágítást — arra való hivatkozással, hogy a színház berendezése kizárólag gázvilágításra történt, hogy tűzveszély elleni biztosítása is csak ez esetre szól, hogy tűzrendőri szempontok a kérelmet egyáltalán megengedhetlenné teszik — velünk szemben — egyenesen megtagadta.

Ezen merev elutasítás ellenében a rendezőség egyrészt az idő rövidsége, másrészt az igazg. elnök távolléte miatt az igazgatósági ülés sikeres egybehívásának, illetőleg kérelme kivihetőségének lehetőségét immár fenforgónak nem látván; de másként maga is meggyőződve a petroleummal való világítás kivihetőségéről: a hangversenyt, még pedig bizonytalan időre azért látta elhalasztandónak, mert az iránt: hogy a gázepezt mikorra lesz rendbehozható, határozott biztosítást nem nyerhetett, de másrészt tekintetbe kellett vennie azt, hogy a színházi részv. társulat és a szintársulat közt fennálló szerződés utjában állannak, hogy a hangverseny megtartásának újabb napja egyoldalulag megállapíttassék.
Zombor, 1882. dec. hó 18 án.

A rendezőség.

Tekintetes szerkesztő ur!**)

Becses lapjának f. évi 51. számában egyszerre két egyén is foglalkozik velem. Mindkettőnek felelek röviden, kijelentvén előre is, hogy nem szándékom magamat igazolni, mert erre egyáltalán okot nem találok; hanem az illetők által felhozott ügyekben általuk talán feledékenységből kihagyott körülmények felsorolásával felszólalásaikat kiegészíteni, hogy a közönségnek alkalma legyen kellő s nem egyoldalú ítéletet hozni.

Kezdem Kopping ur feljajdulásán; ki is a községi eljárásról azon vakmerő tetteért, — hogy miután ő 1 ft 95 kr. adóhátralékkal tartozik, s ennek beszéde iránt Apatin község eljárását megkeresni bátorkodott, — felségértőnek akarja nyilvánítani s csinál ebből adókövetési hajszot, pedig csakis adóbeszedésről van szó, mely körül ha hiba követtetett el, ez nem általunk, — hanem Apatin község eljárásága által lőn elkövetve. Mert az 1876. évi XV. t. c. 53 §-ában előírt eljárás nem a végrehajtással — hanem a megintéssel kezdődik s 8 napon túl a végrehajtással folytatódik; mely idő alatt elég ideje lett volna a tisztelendő urnak a dolgról kellő felvilágosítást szerezni. Ebből áll Kopping ur ügye, s midőn ő adóval tartozik, hogy ezt tőle behajtsák s ha kell kényszer utján is, ugyhi szembe az eljárás eléggé indokolt s ez megcsik más emberen is, ki adóját időre ki nem fizeti; tessék kifizetni adóját s nem fogja senki sem hajszolni!

Attérek Holler Gyula a „nyilttér”-ben megjelent

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk. **) A személyeskedő részt kihagytuk.

levelére; kinek mindenekelőtt kijelentem azt, hogy általa az „Absurdum”-ra nézve előadottak egészben véve hazugságok; mert emlékeznie kell arra, hogy én nem azt neveztem absurdumnak, mi az általa idézett szabályrendeletben van leírva, hanem azt igen, hogy a mennyiben ő a faiskola felügyelő, mégis mily jognál fogva von ő engem kérdőre azért, hogy én érte, hozzám intézet levelére, Madarasra kocsit nem küldtem; van-e joga tőlem megkövetelni azt, hogy épen én kísérjem el a faiskolába akkor, midőn láthatta, hogy el voltam foglalva, s mondám neki, hogy a bíró majd végez vele; a fuvardijra nézve pedig kijelentettem neki azt, hogy tegyen kérdést a szolgabírósnál, és ha ott azt mondják hogy tartozunk vele, ugy azt Almás községe megfizeti, mint megfizette napidiját is. Allítólagos jegyzőkönyvét pedig én azért nem irtam alá, mert a felvételnél jelen nem voltam.

Mindaddig pedig, míg ön felügyelői állását nem ily értelemben fogja fel, s mindaddig míg azon hencső modorát el nem hagyja, mellyel ha egy községbe betesz lábát, ott a jegyzőt gledába állítani s ezzel rendelkezni akar, kocsit küldés v. nem küldés miatt kérdőre akarja vonni, absurdumnak tekintem azt, hogy őnt neveztek ki felügyelőnek; mert absurdum az, ha megkívánja, hogy épen a jegyző — kinek ezer a dolga — ön mellett assistáljon: absurdum az, hogy oly községbe — melyben 2 faiskola van, — ön kétszer jön, kétszer 2 ft. napi s 1 ft. 50 kr. fuvardij felvételére; absurdum az, hogy miután jól tudom mennyi tenni való volna községünkben a faiskolák körül, — ön mi utasítást valót sem talált az illető kezelőknek, sem az ügy érdemében tenni vagy észrevételezni valót nem talált.

A megyei szabályrendeletet nagyon jól ismerem, s respectálom is azt — ugy annak célját, respectálni szoktam minden ily rendeletet, de nem szoktam respec-

telni oly embereket, kik felkapaszkodván az ugorkafára, onnan kérdőre vonni, giedába állítani s maguk mellé assistensnek kirendelni akarnak engem oly ügyben, melyben azoknak személyemre, sem hivatalos állásomra nézve joguk sem hatáskörük nincsen.

Almás, 1882. dec. 11.

Arnold Antal
közs. jegyző.

Szerkesztői üzenet.

A héten ismét kilenc káplánügyi cikk érkezett, de eszmei magaslatra csak egy emelkedik. A többi qui pro quo Eipoványosítaná a máris hosszúra nyúló vitát ilyen kicsinyeskedés. Azért részünkről bezárjuk — kivéve ha pártatlan érvelés vagy tekintély jelentkezik az egész pör feletti ítéletmondásra.

Stanzisics. Kérdés tétetett, mi helyesebb? ez e: „Becses levele kapcsán 100 ftot vettünk, mely összeget javára irtunk”; vagy ez: „B. l. k. 100 ftot vettünk, m. ö. javára irtuk.” A magyar nyelv, ahol lehet, mellőzi az alárendelt mondatokat és mellérendeltek használatát. Ezért irányítanlag egyik alak se kifogástalan.

Nyelvtanilag azonban az első (irtunk) a helyes; mert ha visszahozó névmás a tárgya az igének, ez csak határozatlan alakjában állhat meg.

Pl. Tisztelt batyám, akit ismeresz, v. ismertek. Csinálj, amit akarsz. Az a miénk, amit megiszunk. Helyes kérdés, melyet fölvetettél. Rossz példa, melyet fölhoztak.

Több cikk és levél részint a hírek közé, részint a jövő számokra szorult. Azért akik valami általános érleket küldenek be, ne faggassanak válaszáért, mert absolute nem értünk rá. Ami használható, azt ha sorra kerül, közöljük.

A verselők mind kritikát kérnek. Ez azért nem iratik, mert maga több munkát adna, mint az egész újság.

Hevesi József urnak Budapest. Sokszorosított fővárosi tárcalevelet el nem fogadjuk azért, mert szívesintünk nem is szükséges az olyan helyi lap, amely elég anyagot nem talál a körében. Epen ezen anyaghalmoz indokolja egy helyi lap létjogát. Egyébiránt is a „Bácska” járatói mind oly egyének, akik tartanak, vagy legalább olvasnak fővárosi lapokat.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Bács-Bodrogh megye alispánjától.

20444. sz.
alisp. 1882.

Pályázat.

A m. kir. belügyminiszter ur Ó nagymélsága Bács Bodrogh megyébe kebelezett Zenta városában egy második személyes üzleti jogú gyógyszertárnak felállítását folyó hó 1-éről 58292. számú kegyes intézvényével megengedvén, felhivatnak mindazok, kik ezen gyógyszertárra vonatkozólag Bács-Bodrogh megye közgazgatási bizottsága által adományozandó személyes üzleti jog elnyerése végett pályázni kívánnak, hogy kellőleg okmányolt folyamodványokat f. évi december hó 31-ig bezárólag Bács Bodrogh megye főispánjához nyujtsák be.

Zomborban, 1882. november hó 24-én.

Alispán ur hivatalos távollétében:

Karácson Gyula,

3-3

főjegyző.

Harlander kötőfonala és orsócérnája

(Strickgarn) 15-6 (Spulenzwirn),

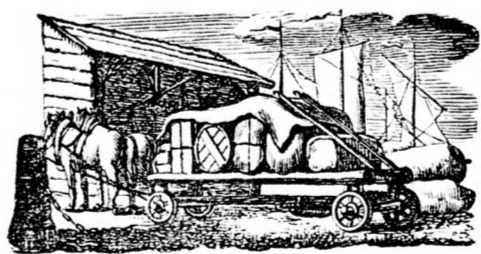

A bécsi és pártisi
világítárlaton a leg-
első díjakkal kitün-
tetett.

Kitünő minősége miatt
közkezdvelt. Az orsócérna
gyári jegye. Kaphatók a haza min-
den nagy- és forgalmas kis-kereskedésében.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tisztelt tudatni, hogy Zomborban

Popović M.

cég alatt

szállító-, bizományi- és ügynöki üzletet nyitottam.

Sok évi tapasztalás és vállalatomnak megfelelő tőke képesítenek, hogy a n. é. közönség bizalmának, melyet ezennel kérek, a legjobban megfelelhessenek Tőrekvésemet oda irányítom, hogy a mélyen tisztelt közönség megbízásait mindenkor a legpontosabban teljesítem.

Üzletemet a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlván, maradok

Zomborban, 1882. évi december hóban.

kész szolgálók
Popović M.

Irodám a bajai úton a BRANKOVICS-felé házban van.

1069. szám
eln. 1882.

A zombori kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, hogy a zombori kir. törvényszék polgári, fenyítő és telekkönyvi osztálya, ugy az itthelyi kir. járásbírószámára a folyó 1882. évben szükségelt könyvkötői munkálatok, ugy iratcsomagtáblák beszerzése céljából árlejtés fog tartatni.

Az iratcsomagtáblák és telekkönyvi boricékok az árlejtés alkalmával felmutatandó minták szerint készítenődők, a könyvek pedig a szokott nagyság és vastagságban lesznek bekötendők.

A fennebb előszámlált munkálatok beszerzése tekintetéből megtartandó árlejtési és zárt ajánlati tárgyalás folyó évi december hó 27-ik napjának d. e. 9 órájára a zombori kir. törvényszéki elnökség hivatali helyiségébe tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók ezennel meghivatnak.

Zomborban, 1882. december hó 10-én.

Széchenyi József,
kir. trvszéki elnök.

6764. sz.
tkvi. 1882.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Buzadsics férj. Sasin Milicának, végrehajthatónak, Bándobránszky Péter végrehajtást szenvedő elleni 60 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zombor szab. kir. város határában fekvő a zombori 4511. sz. jtkvben Bándobránszky Péter nevének álló A. 7. (24032—24033.) hr. 731. ö. i. sz. légett szállítás 703¹/₁₂ öl területre 120 frtnyi, 22763. hr. sz. 1273⁶/₁₂ öl szántóra 159 frtnyi, — 28093. hr. sz. 571¹⁰/₁₂ öl szántóra 58 frtnyi és (23716—23717.) hr. sz. 800¹⁰/₁₂ öl szántóra 100 frtnyi megállapított kikiáltási árban, az utóajánlat következtében az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi január hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor e kir. törvényszék, telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes és tékpaipban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zomborban, a kir. törvényszék telekhatósága 1882. november 23-án

Dr. Millássevits,
kir. trvszéki jegyző.

Széchenyi József,
kir. trvszéki elnök.

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI AJÁNDÉKOK.

GRANICHSTÄDTEN

TESTVÉREK

Budapestről Kristóftér 2. szám.

Ajánlják dúsan felszerelt

RAKTÁRUKAT

mindennemű

arany, ezüst, ékszer és zsebórákban.

Az áruhelyiség:

a „Vadászkürt“ szálloda 3. sz. szobájában.

Hirdetés.

Van szerencsém Zombor és környéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy

vaskereskedésemet

az „Arany szántóvashoz“

főutca, STANIMIROVICS PÁL úr házában a jövő tére dúsan felszereltem

köszénnel,

és pedig: oravicai, porosz és kocka-szénnel (Brikel), úgyszinté faszénnel vasaláshoz.

Ajánlom egyszersmind raktáromat nagy választékú

különféle kemencékben fa- és szénfűtésre, jutányos árak mellett.

Tisztelettel

Gergurov Danilo.

3-3

856. szám
eln. 1882.

A zombori kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, hogy a nevezett törvényszék és a területén levő négy járásbírósnál alkalmazva levő hivatalosok egyenruhájának a jövő 1883. évre leendő elkészítésére illetve szállítására árlejtés hirdettetik.

Ezen egyenruhák beszerzése tekintetéből megtartandó árlejtési és zárt ajánlati tárgyalás f. évi december hó 27-ik napjának d. e. 9 órája a törvényszéki elnökség hivatalos helyiségébe kitűztetik.

Vállalkozni kívánók a közelebbi feltételeket a törvényszéki irodaigazgatónál megtekinthetik. Zomborban, 1882. évi december hó 10-én.

Széchenyi József,
kir. törvényszéki elnök.

Hirdetmény.

Mivel hat havi ittlétem alatt a legelőkelőbb családoknál elfoglalva voltam, a tömeges megbízásoknak — a nőruha-szabászatban oktatást adni — csak részben tehettem eleget. *Elutazásom előtt* ezenel tudatom mindazon megbízóimmal, kik nálam a nőruha-szabászatban oktatást nyerni óhajtanak, hogy még rövid ideig itt maradok, és megbízásaikat készséggel teljesítem.

Zomborban, 1882. dec. hó 11-én.

Barsis J.

2-2

a szabászat tanára, a „Mode-Journal“ munkatársa és a divat-akadémia (Mode Akademie) rendes tagja.

Lakásom: Iskola-utca, Stebler-féle házában.

Hirdetmény.

Egy, a felső gymnasiumot végzett, a magyar és német nyelvet szó és írásban, a szerbet csak szóval bíró — ki már 3 évig különböző hivatalokban mint gyakornok működött — fiatal ember óhajtaná a jegyzői pályára lépni. Felkérnek a t. községi jegyző urak, miszerint bővebb felvilágosítás végett alólírotthoz fordulni sziveskedjenek.

Zomborban, 1882. dec. 10.

3-2

Rédei Lajos.

A legjobb szivarka-papír LE HOUBLON

féle francia gyártmány.

Utánzástól órnk.

Ezen szivarka-papír csak akkor valódi, ha minden egyes papíron e bélyeg LE HOUBLON, és minden egyes carton az alóli övőjegy és aláírással van ellátva.

Cawley & Henry
Propriétaires du Brevet

seuls Fabricants brevetés des Marques :

PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL

Couleur Mals Blanc ou Mals

Qualité supérieure Aux Armes de chaque Pays

22-22

Hoff malátakivonati egészségi sör

HOFF JÁNOS-féle malátakivonati egészségi csokoládé.

58-szor kitüntetve, sápkórbán és ideggyengeségben szenvedőknek, minden háztartásban a leghasznosabb.

Legújabb gyógyjelentés 1882. június 2.

a Hoff János-féle malátakivonati egészségi csokoládé gyógyhatásáról.

Medikon, Wetzikon mellett (Svájc).

Tekintetes ur! Az ön Hoff János-féle malátakivonati egészségi csokoládéjának kitűnő gyógyhatása folytán, melynek tanúbizonysága saját személyiségem, az előkelő s a vagyonosabb hölgyvilág a leginkább megelégedésben nyilatkozott mellette, úgy annyira, hogy az ön készítményei a Svájcban méltó hírnökök és a legmelegebb érdeklődésben részesülnek. Felkérem ennél fogva 10 font 1-ső számú malátakivonati egészségi csokoládéjának ismét megküldésére. Az összeget postautalvány mellett küldöm.

Mély tisztelettel Ramp Erzsébet, igazgatónő.

Hoff János es. kir. udvari szállító urnak

BÉCSBEN, gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.
Fabrikniederlage & Comptoir, I. Graben, Bräunerstrasse 8

FŐRARTÁRAK: Zomborban: Gallé Emil gyógyszerész és Hrabovszky és Sztrilich (ezelőtt Popics L.) — **Baján:** Michits István. — **Cservenkán:** Knefety F. — **Djakovárán:** Kohn A. — **Eszéken:** Wilhelm J. és társa. — **N-Beckereken:** Meuzer L. gyógyszerész. — **N-Kikindán:** Bothwen Péter. — **Ujvidéken:** Wagner testvérek. — **Pancsován:** Radda F. gyógyszerész. — **Vukovárt:** Michailovich Theod. — **Versetten:** Hoffmann testvérek. — **Szabadkán:** Gálty György gyógyszerész és Zentán: Kupkay Géza gyógyszerésznél.

Hoff János-féle mell-malátacukorkák két papírban.

Versenyárgyalási hirdetés.

Bács-Bodrogh vmegyebeli Ó-Kanizsa községe belsőségében létesítendő 3718 met. hosszú műút építésének biztosítására szükséges versenyárgyalás határideje f. évi december hó 28-ik napjának reggeli 10 órája Ó-Kanizsa község-házának tanácstermében tűztetik ki.

Az ezen műút építésére vonatkozó tervek és műszaki okmányok, szinte így az árlejtési feltételek Ó-Kanizsa község mérnökénél a szokott hivatalos órákban betekintheők, és a kellő felvilágosítások megszerzhetők.

Ezen útkövezési vállalat elnyerésére írásbeli zárt ajánlatokkal és nyilvános szóbeli ígéretekkel lehet pályázni.

Az írásbeli zárt ajánlatok benyújtására végső határidőül folyó évi december hó 27-ik napjának déli 12 órája tűztetik ki.

Ezen útkövezési munkálatok kikiáltási ára: 108510 frt o. é. Mely összegnek 5%-tőlíját, vagyis 5425 frtot minden ajánlattevőnek bánatpénzül, vagy készpénzben, vagy árfolyam szerint számitandó állampapírokban, avagy takarékpénztári könyvecskében kell letenni.

Az írásbeli zárt ajánlatok a bánatpénz, esetleg értékpapír becsatolása mellett alulírt I-ső tiszajárás szolgabírájához nyújtandók be.

Tájékozással az előmértékköltségvetés föltételei közzétettek:

1. Földmunka	33675.34 kbm.	10283 frt 94 kr
2. Homokszükséglet	8846.40 "	7548 " 47 "
3. Burkolás kockakövel	9872.- "	54618 " 99 "
4. Burkolás hasított kövel	13408.- "	28958 " 83 "
5. 37 darab vízateresz		3938 " 39 "
6. Tervkészítés, munkavezetés stb. 3%		3160 " 49 "
összesen:		108510 frt 11 kr.

Végül megjegyeztetik, miszerint ajánlattevők ajánlataikban tartoznak világosan kitenni, hogy az árlejtési feltételeket ismerik és magukat azoknak feltétlenül alávetik.

Kelt Zentán, 1882. évi november hó 28. napján.

Matkovits Lajos, s. k.
I. tiszajárás szolgabíró.

3-3

Évfolyam XIII. Jahrgang. Nr. 342. sz. Budapest, 1883 január 1-én.

MERCUR.

Hiteles sorsolási tudósító

osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolando állam- és magán-kötelezvényekről, vasuti-, gőzhajózási- és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről, záloglevelekről, stb. stb. Szakirat bank- és vasuti ügyekről.

Authentischer Verlosungs-Anzeiger

von österreichisch-ungarischen und ausländischen Lotterie-Effekten, verlosbaren Staats- und Privat-Obligationen, Eisenbahn-, Dampfschiff- und Industrie-Aktien und Prioritäts-Obligationen, Pfandbriefen etc. etc.

Zeitschrift für Bank-, Finanz- und Eisenbahnwesen.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

1883. január 1-én új, egész évi előfizetést nyitunk az 1883. évfolyamra. A „MERCUR“ megjelen magyar-német szöveggel 3-4 szer havonként, szükség esetében gyakrabban is és pedig közvetlen minden jelentékeny huzás után; ugyanez közli könnyen felfogható rövidségben, célszerű és táblázatos fölirattal a hiteles sorsolási lajstromokat, valamint a hátralékosokat azaz a huzott és eddig fel nem vett nyereményeket, az értékekkel bíró közönségre nézve tehát nélkülözhetetlen organum.

Előfizetési díj házhoz hordva vagy postán küldve egész évre csak 2 forint.

a „MERCUR“ kiadóhivatala BUDAPESTEN.

Dorottya-utca 12-ik szám.

5 1

Zombor. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

el a hivatal, illetőleg a közigazgatási bizottságban résztvevő tisztviselőket figyelmeztetni arra, hogy az 1876. évi VI. t. c. értelmében az uti ügyekre is kijelölt feladatok megoldásánál köteleesség-sz. rüleg közre-
müködjék, annál kellő, törvényben gyökerező befolyást és érvényt szerezni igyekezzenek s különösen a 15., 16., 25., 26. és több §-ok értelmében működésénél az uti ügy érdekeit teljes hivatalos buzgalommal karolja fel, a mennyiben pedig ily irányú törekvései és javaslatai kellő támogatásban nem részesülnek, a törvény 22. §-a értelmében biztosított felelősségi jogát mulasztatlanul gyakorolja.

Bélyegmentes telekkönyvi kivonatok. A m. kir. igazságügyminiszter közzétette arról értesítette a kir. törvényszéket a telekkönyvi ügyekben bírói hatósággal felruházott kir. járásbírókat, hogy az árvaszék részéről hivatalos célokra kívánt telekkönyvi kivonatok bélyegmentesek. Az ily telekkönyvi kivonatokkal való netaláni visszaélések megakadályozása tekintetéből azonban mindenesetre szükséges, hogy azok hitelesítési záradékában a bélyegmentes kiállítás célja, az árvaszék megkeresésének keltére és számára való hivatkozással mindig pontosan kitéssék.

Jegyzői vizsgát jó eredménnyel letették a f. hó 15—16-án: Metz Ferenc, Eiman Elek, Allaga Pál, Boggyó Ottó, Odry Kálmán, Schützler Dezső, Ambrasits György, Nopper Ferenc, Hajdú Pál, Bercsényi József, Thurszky János, Joánovits Lázár, Nagel Gyula, Popovics Jenő, Bikiczki Tamás.

Társas esteli. A zombori polgári kaszinó-egylet január 6-án saját kényelmes helyiségében társas estét rendez, melyen csak az egyesület tagjai vehetnek részt. Egy tenisz ára 1 frt lesz, s ezenkívül a zene költségeire minden résztvevő 50—60 krt fizet.

A katonai tisztikar legközelebbi táncestélyét csak azon esetben tartja meg pénteken, ha az Arany-hangverseny nem ezen napon lesz; ellenkező esetben a jövő hétre halasztja.

Szabadka város közgyűlése 27445 frt 90 krt szavazott meg jövő évre a városi főgymnasiumra.

Moholyról Szécsényi János 14 éves fia 50 drb őrizetére bízott birkával együtt eltűnt.

Bikilyen a zsidó tanító, Brayer Félix, állati erőszakot tett egy 12 éves leánykán. Sz. K.

Torma József, doroszlói r. k. lelkész, szombaton elhunyt. Derék, vendégszerető magyar izü uri ember volt.

A „Magyar Olvasókör“ mult heti közgyűlésén bizottságot küldött ki avégre, hogy az amerikai magyaroknak a könyvtárból könyveket küldjenek.

Egy gyermektelen magyar uri házaspár keres ügyes leányt vagy gyermektelen fiatal özvegyet, aki a konyhát és házat ellátni alkalmas. Bővebbet a kiadóhivatal.

Meghívó. A zombori jótékony magyar nőegylet elnöksége tisztelettel meghívja az egylet választmányi és egyéb tagjait, valamint az ügy iránt érdeklődő nagy közönséget is, karácsonfa ünnepélyére. A karácsonfa valamint a szegény gyermekeknek szánt ruhák és egyéb ajándékok a városháza nagytermében már szombaton délután 2 órától fogva megtekinthetők. Az ünnepély ugyancsak a városháza nagytermében az napon délután 4 órakor lesz. Az elnök megbízásából dr. Margalits Ede titkár.

Értesítés. Doctor, budapesti fényképművész, még csak a jövő hetet tölti városunkban. Képei, mint apatini uti kirakatán látható, csak egymással hasonlíthatók össze. Főműveltségét gyermekképek fővételében. Ez specialitása. Legújabbban készülékeket hozott korszakos párok, csoportok vagy képletek előállítására. Az idő komorsága a kép sikerére befolyással nincsen. Műtermét megrendelés szerint fűteti. Ajánljuk őt a kedveseit arcképpel meglepni akarók figyelmébe.

Kérelem. A Bács-Bodrogh megyei történelmi társulat aláírási ivaének beküldési határideje f. hó 15-én lejárt; az iktartók által kértetnek ivaek mielőbbi beküldésére. A kik esetleg aláírási ivot nem kaptak, vagy az iktartók által tagsági aláírással fel nem szólítottak de az eszmét pártolják: tisztelettel felkéretnek, sziveskedjenek a társulatba való belépési szándékukat közvetlenül a szervező bizottság elnökével Schmausz Endre ural tudatni. A bizottsági elnök ur megbízásából: dr. Margalits Ede.

Az Arany János szobra javára készülő hangversenyt és műkedvelői szini előadást pénteken nem tartatták meg, mert a gázgép elromlása folytán a színházat nem lehetett kivilágítani. A rendezőség pénteken délelőtt azon kéréssel fordult a színház-részvénytársaság igazgató-tanácsának egyik tagjához, hogy engedje meg, miszerint a színházat az alkalomra petróleum-lámpákkal világíthatják ki, de ez a részvénytársaság nevében ily engedély megadására magát sem illetékesnek nem tartotta, sem tűzveszély esetére a felelősséget magára venni nem volt hajlandó. Ily körülmények között a rendezőség kénytelen volt a hangversenyt bizonytalan időre elhalasztani. A szombat és vasárnap estét át kellett engedni a színház részvénytársaság részére két hét előtt megrendelt gazolin-szállítmányokat Bécsben még e hó 9-én, Budapesten pedig 11-én adták fel a vasútra, honnan azok Szabadkára idejében el is jutottak, de onnan a vasúti állomásfőnök vasárnap délután érkezett sürgönye szerint csak tegnap délután voltak Zomborba indíthatók, mert robbanó és gyúlékony anyagok a vonalon csupán a hétfő délutáni vonattal szállíthatók. A mai és holnapi estét a megyegyűlésre bejövő vidékiekre való tekintetből nem méltányos elvonni a színház részvénytársaság részére a rendezőség tegnap délután azt kérte a színház-részvénytársaság igazgató-tanácsától, hogy a színházat csütörtökre vagy péntekre engedje át. Sággy és Dobó szingagatók késznek nyilatkoztak a most említett napok egyikére a színházat kártérítési igény nélkül átengedni, a részvénytársaság engedélyére pedig biztos kiállítás van. Megemlítjük még, hogy közbejött akadály miatt az előadandó vigjátékban Regényesi szerepét Podmaniczky Endre báró ur helyett Városv László ur fogja eljátszani.

Jutalomjáték. Tarján Erzsébet hősnő és anyai szerepekben egyik legkiválóbb tagja a zombori színház-szűletnek. Méltán megérdemli tehát, hogy felhívjuk közönségünk figyelmét jutalomjátékára, mely e hét folyamán lesz.

Legújabb! Az elhalasztott Arany-hangverseny f. hó 21-én csütörtökön okvetetlenül meg fog tartatni.

Késő válasz.

(Dr. Pavlovits Jenő urnak)

„Rigómezei dalok“ művecském feletti ismertetésére egy kicsit későn jön a válasz; de azt hiszem nem veszt az érdeklődés. A „Bácska“ 43. 44. 45. számában közölt ismertetése szerint, mi az öszbenyomást illeti, művem sikerült Csak a napokban kerithetem időt becses ismertetése figyelmesbb átolvasására. Meggyőződtem, hogy művem jó oldalait lehetőleg kiemelte; fogadja érte köszönetemet, de megengedi, hogy némely hibául rovott helyeket ne fogadjam el azoknak. Így az első dalban a „pokloniti“ bár ajándékul adni az első értelme itt az általam használt „köszönts“ helytelenségéről meg nem győző, mert Lázár a szolga nem adhatja ajándékba Jugnak a fejedelmi véreinek a cár serlegét.

A VII. dalban a „čarna gora“ alatt fekete hegyet értettem s hiszem, hogy így is kell venni, ha elgondoljuk, hogy a török tábor gulába állított kopjára vonatkozik e hasonlat. Különbön állhat kegyed kívánatai: búbajos erdő, ámde én ilyen kifejezést is találtam Markó királyfi és Ravijojla tündérről szóló dalban (Markó) „Belu vilu medj pléci udari, obori je na zemlju čarnu.“ Bizonyára nem búbajos földet jelent e két utolsó szó.

A IV. dalban a végső két sort magam is a Kosovon esetlekre vonatkoztatom. Az ég akarja ez volt, míhelyt Lázár kijelenti, hogy a menyei uralmat óhajti. Megjegyzése itt tehát nem állja meg helyét.

Az V. dal e két sorából: šta je, bolon! slugo Milutine? zar izdade cara na Kosovu? ez utolsó kegyed szerint nincs helyesen visszaadva, mert a kérdést a cárné Milutin szolgára vonatkozólag intézi. Szó sincs róla az nagyon téved, mert a cárné már Vladeta vajdától tudja Vuk árulását; a később jövő szolgától azért kérdezősködik, hátha az mást mondana; nem akarja lánya férjéről hinni, hogy ipját, apját elárulta, bár e rákövetkező kérdés: šta učini Vuče Brankoviću? bizonyítja, hogy kénytelen hinni a legrosszabbat is. Végezetül a szolga ama mondása: „Ah de ne kerd Vukot, atkozottat, csontjait a sár keble kivesse“ határozottan azt igazolja, hogy a cárné nem a szolgát kérdezte: hogy elárultad Kosovon a császárt?

Ezek azok, mi-é ismertetésben olyanokul találtam, hogy válaszolni kötelességemnek tartottam. A mint nem hangol le a bírálat kemény hangja, ugy nem tántorit el az elismerés koszoruja sem. Igyekezetem e téren való munkássággal az irodalomnak szolgálni s így közügyeinknek használni. Ez okból örömmel szolgálom ismertetésének befejező passusa: „örömmel emeljük ki, hogy az elismerést érdemlő munka Sándor Béla ur ő méltóságának, közügyeink lelkes férfának van ajánlva.“ Önnek e tekintetben az enyémmel egyező nézete csak az igazság kifejezője.

Bacics György.

A II-ik felső járás faiskolái.

Almás község felekezeti faiskolája 400 □ öl kiterjedéssel bír, kerítése három oldalt vert fal, a negyedik oldalról azonban szomorú bitangásban áll. A talaj kemény sarga agyag, tehát e célra egyáltalán nem alkalmas. Mintegy 55 □ öl hever paragon, melyet magágnak szándékoznak fölhasználni; bevetve vagy csak megmivelve mindezeideig azonban nincs. Vadoncot találtam 1000 drbot, ezek közül átültetésre és nemesítésre alkalmasat 300-at. Erre a célra hely már a faiskolában nem létezik. Nagy facsemte van 300 drb, nevezetesen 100 drb alma, 100 drb szilva, 40 drb meggy, 20 drb körte, 10 drb őszibarack. A faiskola céljának sehoj sem felel meg, különben is — melleleg legyen megjegyezve — a község ezen térséget nőnöveldének szánta, innét is talán a gondatlanság. A kezelő neve: Szévaratz Mihály.

Madarason a faiskolát Kováts János s. lelkész ur buzgó vezetése alatt Müller József kertészudó ember kezeli. A faiskola csak 2 éves mult, kiterjedése: 1600 □ öl. Kerítése tavaszi vetés és szépen kikelt Glädiesia. Kezdetleg a csemetékét nem magról szaporították, hanem Szántóváról hoztattak 4000 drb gyökérsarjat, melyek közül már 1837 drb oltott és szemzett nemes csemete disziti a kertet. Kár hogy a sorok egymástól csak 2 láb távolságra vannak rendezve; a csemeték azonban oly szépek, hogy már jövő évre forgalomba hozhatók lesznek. Ezeken kívül találtam magvetést: 2 kiló mandulát, 1/4 kg. almát, 1/4 kg. körtét, 1/4 kg. meggyet, 1/2 liter szederet és 700 diót. A faiskola céljának egészen megfelelőleg kezeltek; köszönet érte Kováts János káplán urnak. A szederfák általános állapota: jeles.

Kun-Baja község faiskolájának kiterjedése 2400 □ öl, kerítése árok, itt-ott néhány görbén nőtt dudvas fával. Maga a község nem igen érdeklődik a fa-tenyésztés iránt, bár Nágel Nándor jegyző ur erről a megyéhez többször is jelentést tett. A szederfák általános állapota: jó; a gyümölcsfáké azonban egyáltalán nem kielégítő. A kertnek nagy része paragon hever, vagy konyhakertnek használtatik fel. Az ősi magvetés csak alma- és körtéből áll, mintegy 10 □ ölnyi területen. A faiskola állapota általán véve igen gyenge, lehet mondani hogy rossz. Eredménye még mindezeideig nincs. Kezeli: Klein József.

Bajmokon gyönyörű, szép fekvésű és kiterjedésű — 6200 □ öl faiskolát találtam 900 drb alvára szemzett alma és körtéje, 1442 drb 2—3 éves igen szép almája — szabadkai — van. Forgalomba hozható erősebb csemetével vagy 1600 darabbal rendelkeznek — rendes kezeléssel mellet, igen szépen jövedelmezhetne, Hajnal János azonban alkalmatlan kezelő.

nek bizonyult be, ki ezen pompás iskolából — melyben még 1600 drb 6—10 éves gyümölcsöző fa is van — tíz év alatt, évenként a legnagyobb öszzege, csak 5 frt jövedelemlről tudott számolni. Az elüljáróság tehát — megúván a sok haszontalan költsékezést, jövő évre, az egész kertet haszonbérbe szándékozik adni, faiskolának csupán a törvény szabta 1600 □ ölet tartván föl. Pedig szakavatott kertész vezetésével, szép kert, kevés költséggel sokkal többet jövedelmezhetne az érte járandó csekély haszonbérnél, a községnek még dioséretére is válnék.

Csávolyon a szedres kiterjedése 1200 □ öl, a csemetéknek általános állapota: jeles. A tavaszi 1/2 liter magvetésből 20 □ öln mintegy 6000 csemete kelt ki. Egy éves csemete: 840 drb megerősödött, már forgalomba hozható 3—5 éves fácska: 800 drb találtott. A község nagy érdeklődéssel viseltetik a szederfá tenyésztés iránt s az utcákon a házak elejét igen szépen kezdű befásítani. Legújabbban az elüljáróság, Auer Ferenc jegyző ur indítványára, 100 drb igen szép szederfát küldött Szeged városának ajándékképpen. A faiskola — 600 □ öl — ez ideig elhanyagolt állapotban van ugyan, de nem is volt szakértő ember kezelése alatt. Most azonban, Vittner Máttyás, ez őszön odaállított kertész bir anyai szakértelemmel, hogy már a jövő évre is gyökeres javításaihoz reményt fűzhetünk. A tavaszszal kapott magvak, — a mandulán kívül, mind szépen kikeltek. A faiskola talaja agyag, kevés fekete homokkal, tehát porhanyó és alkalmas. Legújabbban a faiskola ki lett 1615 □ öltre egészítve, s miután mindkét kert — 2815 □ öl — szederfák cserjékkel óhajják szegélyezni, e célra 16 liter szedermagot kérelmeznek. Helyes!

Felső Szt. Iván községének faiskolája ezidejűleg nem a legjobb karban áll; a kezelést azonban ez ősz-től fogva Horváth Máté derék jegyző vette át, ki is saját költségén fogja vezetni és kezelni a faiskolát, tehát annak sikeres javítása kilátásba helyezhető. A kellő utasítások Horváth urnak minden tekintetben megadottak, különben is ő szenvedélyes kertész lévén, a vetés, nemkülönb a kiültetés — ugy a különféle nemesítésekénél való szakszerű eljárás biztosan elvárható. A tavaszi vetéshez szükséges magvakat ő már ez őszel saját költségén beszerezte, miért is az érdekes urnak Szt. Iván községe csak köszönettel adózhat. A faiskola kiterjedése 2200 □ öl, a gyümölcs-csemeték nem a legjobb, de a szederfák általános állapota: kitünő.

Madaras, 1882. december 14-én.

Holler Gyula,
faiskola-felügyelő.

Baja, 1882. december 13.

Már említve volt e b. lapban is, hogy Baján ellenzéki lap fog újévtől megjelenni. E körülmény volt az indító ok, mely itt sensatio események létrejöttét előidézte.

Tudvalevő az is, hogy a város érdekeit szívén hordó polgármester, a két év előtti orsz. képviselő válsztáskor ellenzéki programmal lépett fel, most pedig a kormány párthoz csatlakozott. Ez incidens adott okot arra, hogy néhányan bírálgatni kezdék a polgármester jellemét. Ebben azonban belebocsátkozni nem feladatom, s csak a száraz tények reprodukálására szoritkozom.

Most, mint említém is, a meginduló független lapnak számos ellensége támadt, s hatalmasan opponálni kezdtek ellene, még a casinókban is. Így történt, hogy a polgármester, valószínűleg a lap szempontjából indulva ki, a „nemzeti kaszinó“-ban Olay Lajost, mint a leendő lap kiadóját élesen megtámadta, s becsületét sértő kifejezésekkel illette, mire nevezett sértett fél lovagias elégtételt adásra szólította fel Drescher Ede polgármestert, — ki midőn Olay segédei Latinovich Vince földbirtokos és Gál Ernő előtte megjelentek, azt jelenté ki, hogy ő Olayval vívni nem fog, mert sok oly ügye van Olaynak, melyet elintéznie kellene, s csak melyek elintézése után tekiutheti őt párba képesnek.

Ezt követőleg, a vasárnapi „Bajai Közlöny“ fel-említésén a „Bajai Figyelő“-t arról, ugy szerkesztőjéről igen sértőleg nyilatkozott, azt kétes existenciájának stb. nevezvén, Hegyessy Kálmán elégtételt adásra szólította fel a „Bajai Közlöny“ szerkesztőjét, ki segédeivel kísütötte, hogy miután Hegyessy a 60 évet túlhaladta, a párba szabályok szerint, a párvívásban joga megszorítva van, — e végből egy békebíróság felállítására határozottatott el, mely eddigéig még össze nem ült; mire soraim megjelennek, már az ügyek természetesen befejezve lesznek, s akkor bővebben részletezem azokat.

A két fent említett ügynek azonban vannak számos következtetést levonó mozzanatai is, amennyiben Olay és segédei által kibocsátott nyilatkozat kinyomatását — dacára, hogy mindkét nyomdában azt már majdnem teljesen kiszedték — mindkét könyvnyomdatulajdonos megtagadta, — sőt Olay Lajos a már pár hét előtt a „Bajai Figyelő“ kinyomatására vonatkozólag kötött szerződést is önkaratulag felbontotta.

Hogy e tényekben magasabb rugóknak kellett közbelépni, nyilvánvaló, habár elég sajnós; mert egy iparost fenyegetésekkel munkától fosztani meg, nagyon furcsa.

Most a nyilatkozatokat Pécsent nyomják. Szomorú tények ezek, de valók, ámbar csak száraz regisztrálása a tények körvonalainak azért, mert e b. lap hatáskörén túl esik a politika, — e tényeknek pedig minden mozzanata politikai.

Igen furesa magyarázatokra szolgáltattott okot az is, hogy a hétfőn reggel dühöngött orkán a szerb templom keresztjét letépte, s hogy a plébánia templom keresztje szintén ingott, ugy hogy, minden percben aztól kelle tartanunk, hogy az a földre zuhan, — ez okból a templom alatti közlekedést a két kirendelt konstabler akadályozta meg, — végül, hogy ez estén mint nyár közepén villámolt Valami csodát vélték ezekben rejtőzni, annál is inkább, mert a mult tél végén a Rókus templom keresztjét sodorta le a vihar, s az most is kereszt nélkül áll.

Hoff malata egészségi csokoláde

Vasárnap tartotta a „tűzoltó-egylet“ rendes közgyűlését, kevés számú közönség jelenlétében.

Az igazgató választmány-jelentése szerint az egyület vagyona áll 5000 forint értékű szerelvényekből. Pénzkészlet 1882. évi december 1-én 387 frt 12 kr. Bevétel volt, a városi 500 frt segéllyel 565 frt — kr. Kiadás 386 frt 49 kr.

E szerint vagyon 565 frt 63 kr. A jelentés szerint, volt az együletnek 1882-ben 38 működő tagja, melyek közül 3 kintutetésben részesült, s hogy ez évben 16 tüzesetnél volt jelen a tűz-órság. A célból, hogy az egyület minél nagyobb pártolásban részesítessék, s hogy a pártolás megkönnyítessék, Scheibner rendőr-kapitány indítványára az alapító tagsági díjak 10 frt a pártoló tagsági díjak 2 frtra szállítottak le.

A közgyűlés végül a tisztikart választá meg — a többek közül elnökül Polermann Bertalant, ki az együletnek tulajdonképi alapítója volt.

Megjegyzem végül, hogy a tűzoltó együletnek 1878 előtt 68 alapító és 107 pártoló tagja volt, hogy azonban most az alapítók szaporodnak-e, s hogy a pártolók ismét megütközik-e a 107 számmal, nagyon is az idők kérdése.

A zugirászat ellen megindult mozgalom immár előre haladt, amennyiben a vizsgálat elrendelve lett, s az jövő év január 8-án ejtetik meg, hogy mi lesz az eredmény, a közeljövő megmutatja.

Most pedig boldog ünnepeket kívánok.

A. J. u.

N.-Palánka, 1882. december hó 15

Tekintetes szerkesztő ur!

A palánkai önkényes tűzoltó együletről bátorok ezuttal valamiképp a nyilvánosság elé hozni. Palánkán egy évtized óta van már tűzoltó egyület, mely idő alatt sorsa majd kedvezőbb, majd rosszabb lett. Alig van azonban egy éve, hogy ismét zöld ágra vergődhetett, hogy ismét díszét és büszkeségét képezi szerény városunk polgárainak, hogy dicsekedhetünk vele, — s mindezt fáradhatlan főparancsnoka Mezey Károly emberbarátnak és a nem rég ide került s már is köz-tisztletben álló helyettese Michels Károlynak köszönhetjük, kiknek e téren kifejtett buzgósa, tevékenysége és helyes irányu eljárása folytán, eme magasztos egyület tagjai napról-napra szaporodnak.

Dacára eme örömdetes körülményeknek, különösen két ártalmas baj létezik, melynek azonban — bár milyen áron is — megszüntnie kell.

Az első, a kisebbik az, hogy a magát arisztokráciának keresztelő itteni urak nem sorakoznak a tűzoltók dísz zászlaja alá, habár ezt indokolni soh' sem foghatják, leginkább pedig akkor, midőn ott látjuk a tűzoltók sorában polgáraink legelsőit is, kik nem restelnek tűz esetén munkálkodni, kik a közjóért életüket kockáztatják.

Az olyan chik ur előtt pedig, kit misem akadályoz tagja lenni eme együletnek, s még sem az, — biz' nem nagyon szívesen emel kalapot azon nem haszonlesésből lett tűzoltó, mikor azt tapasztalja, hogy az vele egy sorba állani, mellette küzdeni nem akar, s erre érdemesek öt nem tartja. No de se baj, több is veszett Mohácsnál!

A másik, a főbb hiba az, hogy a tűzoltók nem részesítettek kellő támogatásban három községünk érdemes előjáróságai részéről; hogy mi okadatolhatná ezt, annak az Isten a gyomondhatója. — Nem törődik vele községünk egyike se, hogy van-e s minő feckendő, hogy egyáltalán tűzoltó szerek vannak-e, vagy hogy kellene-e? No ez már baj, ha ugyan több is veszett Mohácsnál.

Már több ízben próbáltak szerencsét a tűzoltók a községnél, kérték ezt, kérték azt, — de eddigelé sikertelenül. Sajnos, nagyon sajnós, hogy nem vétetik tekintetbe az, hogy minő szolgálatot teljesít ez egyület a községnek, hogy mai nap a tűzoltó oly szükséges — nem mint az ügyvéd, — mint a falat kenyér, mert a tűzoltó önkéntes katona, katona tűz ellen.

De reméljük, — ha már Ó. és Új-Palánka nem is, — de legalább Német-Palánka községe, melynek oly derék jegyzője és bírāja van — kitesz magáért, s akkor e hiba létező megszűnt; — uri közönségünk részéről pedig azt, — ha az előtételt leküzdeni már nem tudja, — legalább pénzzel segítse az önkényes tűzoltóságot, s akkor e másik bibis is elenyészett.

De meg egy szót. A tűzoltók egylete ez év kezdetén egyesült a palánkai iparegyülettel, s most, alig egy évi tartam után, ez utóbbitól teljesen indokolatlanul elszakadni akar. Egész szerénységgel kérem: miért és minek? Mert hát az ipar-egylet nem csak hogy pénzzel fogja támogatni, de munkáerővel is, és jogában állandó a tűzoltóknak ama egyület helyiségeiben újja szervezése után majd felolvasásokat hallgatni, s avval együttesen annak célja felé haladni.

Ez az, miről szólni kívántam, az illetőkre bízom a többit.

Teljes tisztelettel

Felkőszagló.

A gyümölcsstermelés szükségességéről hazánkban.

Villási Gál.

Felolvasatott a Gasdakörben 1882. évi december hó 16.

A gyümölcsstermelés jövedelmezőségének hazánkban egyik főbiztosítékát a gyümölcstáplálás tömegessége képezi, azért, mert a tömeges ültetésnek nemcsak megőrzése jobban fizeti magát, hanem mert a tömeges termést értékesíteni is könnyebb; — ezen tömeges ültetéseket nagyon akadályozza nálunk azon majdnem általános elterjedt előítélet, hogy a gyümölcs ültetése csak luxus, mely nélkül könnyen ellehet az ember holott azt közelebbről szemügyre véve, kénytelenek leszünk megengedni: hogy az oly táplálék, mely magában véve nem elég úgy arra, hogy az ember életét kellő erőben föntartsa, de más eledelkel együttesen élvezve oly szükséges kiegészítő részeket képez táplálkozásunknak, hogy azt még azok is, kik különben mindennel elvannak látva, mi az élet fentartásához szükséges, hátrány nélkül nem nélkülözhetik és épen ezen

körülmény adja kezünkbe az okát annak, miért a gyümölcs élvezete iránt minden ember, belső ösztönénél fogva, ellenállhatlan erővel vonzódik, legyen az szegény vagy gazdag, egészséges vagy lábadozó, fiatal vagy öreg, férfi vagy nő, meglelt vagy gyermek, jól táplált vagy szűkölködő.

Ezek igazolásul hivatkozom arra, hogy a súlybe esett tengerészt, a legmegfelelőbb állati és növényi táplálék mellett is, betegségéből csak a gyümölcs élvezete gyógyítja meg; és azt is tudja minden gyakorló orvos, mily lényeges szerepet játszik a lábadozó beteg felgyógyulásában a gyümölcs. — Tudjuk továbbá azt is, mert hisz a gyümölcsstermelők panaszai eléggé meggyőzhetnek bennünket arról, nemcsak nálunk, hanem Európában mindenütt, ahol kevesebb a gyümölcs: hogy az ingyen vevőket sem tilalom, sem rendőrség, sem szigor, sem jó szót, de még maga a kőfal sem képes visszatartani a tiltott gyümölcs elszállításától.

Miből egyuttal könnyű a következtetés arra, hogy mindezen panasz csak akkor fog végték elmúlni, ha egyszer annyi gyümölcsöt termelünk és azt ez által oly olcsóvá tesszük, hogy ahoz boldog-boldogtan könnyen hozzáfuthasson és a rendes évi termés annyi lesz, hogy feleslegteltsé szűkségtérzetét azzal mindenki épen úgy kielégíthesse, mint a gabona vagy húseledellel. De egyuttal könnyű a következtetés arra is, hogy a mely növény termelése ily általános szűkségtérzetten alapszik, annak teljes lehetetlen kinem fizetni magát főképp ott, hol az annak termeléséhez szükséges föltételek — minők a talaj és égalj — oly kitünő minőségben jelen vannak, mint hazánkban mindenütt.

Annak igazolásul, hogy a gyümölcsstermelés általános érzett szűkségen alapszik, hivatkozom még arra is, hogy Német és Franciaországban, valamint Belgiumban és mindenütt, hol a gyümölcsstermelés jobban elterjedt, a gyümölcs élvezete nemcsak a jobb módúknál, hanem a legkülönfélébb alakban, a köznépnél is, mindennapi eledellel, vagyis a köznép mindennapi eledelének nélkülözhetlen kiegészítőjévé nőtte ki magát annyira, hogy még Lengyelországban is, hol a viszonyok és felágások sajátosságánál fogva, a parasztnak nemcsak gyümölcsöt termelni szabad nem volt és hol a bor és szőlő élvezete még kevésbé megközelíthető luxus a köznép számára: ez utóbbi vacsorából kész magának egy „kvasz“-nak nevezett sajátságos folyadékot, melyet mindennapi eledelének meggyökéhez használ és melyért annyira rajong, hogy szegénységét és nélkülözéseit tulajdonképen csak akkor kezdi érezni és az őt annyira elálatosító pálinka élvezetéhez csak akkor fordul, midőn „kvasz“-sza kifogyott. — Egyébiránt tudjuk, hogy voltak és vannak helyek, melyek közé a többiek közt, az Amur folyótól délnek lakó almaindiának is tartoznak, melyek majdnem kizárólag gyümölcs-essel élnek és a mellett jó erőben és egészségben érzik magokat; de arra nézve is történetek kísérletek, hogy munkás embereket, hosszabb időn át, kevés kenyér mellett, megfelelő mennyiségű gyümölcscsel tápláltak és a tapasztalás azt bizonyította: hogy ezen idő alatt azok nemcsak egészségesek maradtak, hanem teendőik elvégzésére tökéletesen megfelelő erőben maradtak, Azért Dioscorides görög orvos, „Therapentica“ című munkájának II. kötetében, már időszámításunk első századában a gyümölcsöt az élelmi szerek közé sorolta.

De a gyümölcs élvezetének táplálékserű szükségessége mellett bizonyít még az is, hogy mindazon országokban, melyek gyümölcsstermelése elég elterjedt ugyan arra, hogy a gyümölcs élvezetét a köznépnél is nagymértvűre tegye, de még sem elég nagy arra, hogy a belsőszűkséget kielégítse, az évenként szaporodó termelés növekedésével a belfogyasztás is oly arányban lépést tart, hogy szűkségtérzetet külföldről fődni kénytelenek és ezért például Németország maga, évenként 10—11 millió márkát ad ki. — Más részről a mi a huzamos gyümölcs élvezet véghatását illeti, szívesen igazat adok ugyan annak az angol tábornoknak, a ki látván, hogy emberei a Spanyolok rohama elől tágitani kezdenek, ezen szavakkal ugratott a bomlani kezdő sorok közé: „ti kutyák, a kik hullással éltek, csak nem fogjátok ragatokat megveretni ezek által a narancs evők által!“ és örömet megengedem, hogy a hústáplálék ingerlékenyebbé teszi, hanem egyuttal vadabbakká és vérengzőbbé teszi az embereket; hanem az is bizonyos, hogy mindenütt, hol a gyümölcs élvezete a köznépnél mindennapivá vált, ott azon kívül, hogy jólét és ezzel megelégedés ütötte föl tanyáját miután a gyümölcs rendes élvezete hűti, csillapítja a vért, annak lüktetését szabályozza és egészségesebbé teszi — egyuttal józanabb gondolkodás, nagyobb rendszeret, kitartóbb szorgalom, ésszerűbb takarékoság, különösen pedig a kábitó pálinka élvezete iránti ellenszenv honosult meg, mint ezt hazánkban is Keckemét példája fényesen igazolja, melyről bátran elmerem mondani: hogy az, az ott századok óta meghonosodott gyümölcsstermelés és ezzel karöltve járó jólét folytán, a socialismus és kommunismus kísértő szelleme ellen tökéletesen biztosítva van azért: mert ott a gyümölcsstermelés jól jövedelmezvén, a birtokosok gyümölcsöseiket szívesen és szorgalmasan munkáltatják; úgy de Keckemét határa 16 □ mértföldes, a gyümölcsökkel beültetett terület pedig 6000 kat. holdat képezvén és ekkora terület jó megmunkálásához Keckemét lakossága kevés lévén, a napszám többnyire oly magas, hogy a takarékosabb napszamosok, megtakarított filléreikből lassanként birtokosokká válhatnak és ezen kilátás a többit is szorgalomra, takarékosagra és józanságra serkenti; — de Medne községé is Trenchin megyében: mely Mednyánszky Sándor jó példája folytán a gyümölcsstermelést elsajátítván, dacára sovány talajának, nemcsak megelégedést keltő jó létnek örvény és a közvetlen szomszéd községeknél eladásra kerülő birtokrészeket megvásárolván birtoklásba is folyvást terjeszkedik, hanem dicsekedhetik azzal: hogy a legszorgalmasabb, legjózanabb, legtakarékosabb és legerkölcösebb községnek van elismerve egész Trenchin megyében.

(Folyt. köv.)

Színház.

A mult hét szerencsétlen volt színházunkra nézve.

A „Rang és mód“ hétfőre hirdetett előadása Berki Ferenc betegsége miatt elmaradt. A keddi jutalomjáték Nyiregyházinak vajmi kevés hasznot hajtott. Szerdán az „Egy milliót egy szalmakalapért“ című bohózatos vígjátékot a gázlópák kialakása miatt félíg sem játszhatták el Csütörtökön a „Vörös sapka“ került volna színre, ha az elromlott gázzépet meg tudták volna igazítani. Pénteken Arany János szobor javára műkedvelők játszottak volna, ha a színházat kivilágítani lehetett volna. Szombaton kijavították a gázzépet, de a világitó anyag csekély készlete által indokolt gázosan fülhalmályban „A hamelni patkányfogó“ szépen elbukott. Vasárnapra az új hét már több szerencsével kezdődött, de tegnapra a gázolin elfogyván, előadást nem is hirdettek.

Az egyes előadásokról a következőkben referálunk: Kedden Nyiregyházi tenorista javára a „Szerelmi varázstalt“ és „Szép Galathea“ című ismert operetteket adták. Nyiregyházi az elsöben megérdemelt tapsokat kapott szép énekeért, de a másodikban nem igen tett. Játék dolgában gyenge, ami sok tenoristának hibája. Nyilvai Irma, mint Rózi, elemében volt és énekével kellemesen hozta emlékeztetbe évek előtti sikereit. Havasi, ki szerepeit sem tudta, Karcosi borbély és Mydás jó alakjait tönkre tette. Halmy Etel, ki szép Galathea szobor volt, itt-ott, s különösen a magasabb helyeken igen szépen csengő hangokat adott, de bátortalanságát nehezen tudja leküzdeni Éneke hiányait ennek vagyunk hajlandók egyelőre betudni. Ő a nyelv nehezégeivel is küzd, úgy mint Nyiregyházi. Hogy a zenekar tökéletlensége szintén zavarja, az is szemmel látható. Sem a karnagyban, sem a sugóban nem bízik, s így nehéz jól énekelni. Bodor Etel tetszetős Ganymedes volt, és csak ezért kellett kétszer énekelnie a klasszis dalt. A „Szerelmi varázstalt“ a zenekar a szokottnál jobban játszott. A „Szép Galathea“-t megnyírbálták s valószínűleg e miatt a két darab között félóránál hosszabb szünetre volt a közönség kárhoztatva.

A német termékek iránt különös előszeretettel viseltető igazgatók szombaton a cirkuszköz némajátékai-ból ismert „Hamelni patkányfogó“ című „legújabb látványos énekes színművel“ akartak kedveskedni. Egy régi német népréget mutat be e darab jelenetekre osztva. A látványosság mindössze abból áll, hogy csinált patkányok futkostak a színpadon. — azaz csak kellett volna futkosniok, — és a darab végén élőképet mutatnak. A cirkusznak jobban tetszik az ilyes féle, már csak azért is, mert nem tart ily sokáig. Kár volt magyarra fordítani.

Vasárnap Vidor Pál új népszínműve: „A vörös sapka“ került színre.

Írójának jobban sikerült a színpadi hatás érvényrejtetése, mint a cselekvény megteremtése. A darab nálunk is határozott tetszést nyert, miben az összegyűjtött előadásnak is része volt. A dalok egy része régi, a többi Németh János és Révai (Rivitsch) Arnoldtól való. A női nótás szerepet (Jucika) Bodor Etel játszotta, kinek éneke a Sönger-nökére emlékeztet. Ha sokat beszél, sító hangja a füleket fárasztja. Naivsága sokszor túlságos. Tiszta magyar dalokat nem tud énekelni Sziklay 75 éves embernek kellenél meg-gékonyabb volt. A zenekar nótá-kiséréte élvezhetlen volt.

Jóska urfi.

Jóska urfi derek legendy; párja
Nem terem meg mindenik határba,
Söt kimondom, bárkinek szemébe,
Hogy egyetlen a maga nemébe.

Módon kívül takaros formája,
Hamiskásan csókra áll a szája.
Fürtje sötét fergeteses ejjel.
Szeme tele tüzel-lánggal, fényvel.

Ruháját nem holmi kontár varrta
A legújabb divat izlik rajta,
Mindig ki van fenve a bajusza
Szagos attól a bajai utca.

Vagyon neki szép tajték pipája,
Tunikás az ő keves babája,
Tunikás, de annak is a szebbe
Jóska urfi finnyás az ilyenbe.

Mert szárat is kap hogyha akarja,
Minden este mást ölel a karja,
Igy is, ugy is kutya baja neki
Fátalan szép világát éli.

Néha-néha szomorúságába
Behocog a Vadindó csárdába,
Korcsmárosné öt liter bort, hallja!
Krisztustalan szomjuságom van ma!

Nyákon ragad két-három üveget,
Nem is áll meg, míg nem ér feneket,
De actán nem issza ki csak félíg,
Szeme tüze mindig jobban fénylik.

E közben meg csendesen, tükösen
Négy szál cigány egyszer csak betoppan,
Szörnyű módon keservesen húrza,
Majd megbomlik hegedűje, húrja.

Jóska urfi a kellő közepén,
Butellával mind a két kezében